

El Crespí

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 4100 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 63'300

Coordenades:

Latitud: 41.91476
Longitud: 2.04222
UTM Est (X): 420573
UTM Nord (Y): 4640756

Classificació

Número de fitxa 08151 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23205
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A00021
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 04/06/2007 - 02:00

Descripció

El Crespí es troba situada al sud-oest de la masia de Rocaguinarda i al nord-est de la Traveria (de Sant Feliu Sasserra), propera al mas Miquelet a l'oest de la riera Gavarresa. Es tracta d'una masia de planta rectangular formada per planta baixa, un pis i golfes amb teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior. Està construïda amb murs de maçoneria de pedra i morter i consta d'un volum principal i una ampliació d'un cos al sud-est.

La façana principal, orientada al sud-oest, està centrada per un portal d'arc de mig punt adovellat.

Flanquegen el portal dues finestres, la de l'esquerra apaïxada emmarcada amb monòlits de pedra treballada, actualment tapiada. A l'extrem dret s'hi obre un portal d'arc de mig punt amb coronament de maó pla. Al primer pis hi ha tres finestres emmarcades amb brancals i llinda de pedra bisellada, la central que es troba sobre el portal, reconvertida en balcó. A l'extrem esquerre s'hi obre una finestra de nova construcció i a l'extrem dret una finestra emmarcada amb maó. A les golfes s'hi obren tres finestres de menors dimensions emmarcades amb ampit i monòlits de pedra. A l'extrem dret hi ha una finestra emmarcada amb maó. Davant la façana principal hi ha una antiga pallissa reconvertida en habitatge.

La façana sud-est presenta una cantonada diferenciada integrada al mur fruit d'una ampliació. A la planta baixa hi ha dues finestres emmarcades amb pedra. Al primer pis s'hi obre una finestra central reconvertida en finestra balconera, emmarcada amb pedra bisellada. La flanquegen dues obertures de nova construcció, la de l'esquerra coronada amb arc rebaixat. A les golfes hi ha dues obertures, la de la dreta amb ampit, brancals i llinda de pedra i la de l'esquerra coronada amb arc rebaixat. Davant d'aquesta façana hi ha les restes d'antigues estructures agropecuàries construïdes amb pedra com el femer.

La façana nord-est està formada pels nivells de primer pis i golfes a causa del desnivell del terreny. A nivell de primer pis hi ha un portal emmarcat amb brancals i llinda de pedra treballada i un obertura emmarcada amb maó a l'esquerra. A les golfes s'hi obren dues finestres emmarcades amb ampit, brancals i llinda de pedra, la de la dreta bisellada i la de l'esquerra treballada.

A la part dreta de la façana hi ha dues tines de vi que sobresurten perpendicularment de la façana cobertes amb teulada d'una vessant. Una de les tines té la paret exterior arrodonida i l'altra en forma rectangular.

La façana nord-oest hi ha una estructura d'obra de moderna construcció adossada a la planta baixa que correspon al garatge. A la resta de la façana s'hi obren dues finestres: una al primer pis emmarcada amb brancals i llinda de pedra treballada, i una finestra a les golfes, de menors dimensions emmarcada amb ampit i monòlits de pedra treballada. Uns metres davant la façana, a l'altre costat del camí hi ha un pou circular de pedra.

Observacions:

A l'interior de la masia hi ha una capella-oratori dedicada al Cor de Maria.

Història

El Crespí es troba documentat des del segle XIV en documents conservats a la masia. També apareix documentat en el fogatge de 1553 fet per Pere Espinal, del mas Vilasendre, on es reflectien els principals caps de cases, entre els quals es hi ha Pere Crespí. L'edificació actual és una construcció del segle XVII ampliada i reformada posteriorment.

Bibliografia

GAVÍN, Josep M (1984). Inventari d'esglésies. Osona. Volum 15. Arxiu. Gavín.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

